

214. ПРЕД СКУПШТИНУ
(На глас бр. 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. { При - пра - ви - те Си - он - хар - фе,
Смрт се жу - ри, не о - кле - ва,

Ср-ца ваша слож'те сад, } Хва-лу Бо-гу при-но-
Њој подлеже стар и млад, }

си - те И пој - те Му слож - но сви, Прем - да с'

ве - ра ов - де ку - ша, Не кло - ни - те ду - хом ви.

2. На небеси свагда поју, Бог их учи песни тој,
И нас овде Он на земљи Учи појат' славопој.
Он је нама срце дао, Да љубимо Њега ми;
Он је нама и глас дао, Да хвалимо Њега сви.
3. Што о врбе харфе своје Обесише они там' (Псал. 137.)
Презревши у тузи својој Прослављати Сион сам;
Ми нећемо тако чинит' Избегнувши Вавилон
И његово ропство тешко, - Слободан је наш Сион.